

կամ մինարէին ու մզկիթին պատին մէջ զետեղուած երկու արարելն արձանագրութիւններուն ընդօրինակութիւնը տեսնել Ա. եպօ. Տ. Յովհաննէսեանի (Պատմ. Երուսաղիմի, Ա. Հատ. էջ 199):

4. Հայոց Ս. Գէորգի վանքը.

Անձանօթ կը մնայ մեզ Ռեմլէի վանքին ծագումը. բայց կ'երևի որ շատ հին է. յայտնի ըլլալով քաղաքին արարական հիմնարկութիւն մը ըլլալը և Սաչակրաց տիրապետութեան ժամանակ տեղացի քրիստոնէից հանդէպ անոնց ունեցած տեղութիւնը. բայց շատ ալ հաւանական չենք գտներ կարծիքն այն պատմագիրներուն՝ որ կը գրեն իբր թէ Եղիազար պատրիարք ըլլայ հիմնադիրը նոյն վանքին. բայց ինձ կը թուի թէ Յոպպէէն Երուսաղէմ և փոխադարձաբար մեկնող ուխտաւորներուն համար կայան մը անհրաժեշտ էր նոյն ճանապարհին վրայ, և հետեւաբար Եղիազարէն շատ կանուխ պէտք էր հիմնարկուած ըլլար Ռեմլէի վանքը, թէև այդ մասին ի ձեռին յիշատակարան չունինք: Եղիազար Ռեմլէի մէջ քանի մը տուներ կը գնէ և զանոնք միացնելով ուխտաւորաց իջևանատեղի մը կը շինէ. կը կառուցանէ եկեղեցի մը, յանուն Ս. Գէորգայ, որուն նուիրուած եկեղեցիներ հինէն կան Ռեմլէի մօտ, Լիււզի մէջ. եկեղեցիին լայնքն է 9 մ. 15, երկայնքը՝ 12 մ. 55. ան միասին է. Յոպպէի ճանապարհին վրայ ալ կը յատկացնէ գերեզմանատուն մը: Վանքին շինութեան պատճառաւ որպէս զի տեղւոյն իսլամները չզայրանան՝ անոնց սիրտը շինելու համար տեղւոյն մզկիթը՝ զոր վերև յիշեցինք արդէն, թէ ան կանուխէն եկեղեցի էր, նորոգեց և սահմանեց տարուէ տարի 17 դահեկան իւղագին տալ Ս. Գէորգի կալուածներէն, ինչպէս մինչև հիմակ ալ կը տրուի:

Հաննէ (էջ 69) կը գրէ. «գոյ աստ վանք մի ազգիս մերոյ յանուն սրբոյն Գէորգոյ զօրավարին, և երանեալ մեծ մարտիրոսին, զփոքրիկ և զգեղեցիկ ունելով զեկեղեցի՝ հանդերձ բարձրաբերձ դարպասօք և խցերովք: Եւ ունի անտեսատուն, փուռ, սեղանատուն, գինետուն և պարտէզ իլիմոն ծառօք: Բնակին աստ միաբանք, և աստ իջևանին տէրունական ուխտաւորքն, զի լայն և ընդարձակ ունի տտեան. որոց շինողաց և պատճառ